

Mörkrädd

När jag var barn var jag
extremt mörkrädd
Fanns inget värre än att bli lämnad ensam i mörkret
i en ensam lägenhet eller sommarstuga
Då jag vakna mitt i natten och fann att stugan
var tom och det var mörkt
Och becksvart ute i naturen
Jag greps av panik jag skrek och jag grät
Jag sprang runt i den tomma stugan
Dom hade lämnat mig ensam där i mörket
Mitt i natten
Dom tänkte dom skulle gå ned till vattnet
Mamma och pappa och bror min
Dom skulle visst bada medans jag sov ensam
och vetandes att dom lämnat mig där i stugan
Fastän dom visste hur mörkrädd jag var
Jag kommer ihåg skräcken än idag den sitter som
fastgjuten i mitt minne
Man ska aldrig lämna sina barn ensamna
Den rädslan och otryggheten och övergivenhetskänslan
Som väcks då är totalt oacceptabel
Ett av många mörka

Minnen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fånga dagen med Poeter.se id #21224 innehar upphovsrätten